

og indgåelse af nødvendige aftaler, herunder om rammerne for fastsættelse af priser for akkrediteringsydelser.

Endelig kan opgaverne vedrørende udpegning af bemyndigede organer samt metrologiske institutter delegeres til Sikkerhedsstyrelsen.

Ved bemyndigede organer forstås både bemyndigede organer, således som de fremover vil blive defineret i direktiver, der relaterer sig til det indre marked, og som er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768 af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter, og andre bemyndigede organer, som eksempelvis laboratorier, der bemyndiges til at varetage visse opgaver på statens vegne.

Reelt varetages opgaverne allerede af Sikkerhedsstyrelsen, der ved bekendtgørelser med hjemmel i de relevante bestemmelser har fået tildelt opgaverne.

Til nr. 6

Den foreslåede § 4, stk. 4, i erhvervsfremmeloven er i sin udformning en præcisering i forhold til de gældende regler. Efter bestemmelsen kan ministeren beslutte, at de kompetencer, som Sikkerhedsstyrelsen er givet, kan henlægges til en privat organisation. De opgaver, der omfattes, er opgaver, der allerede i dag i bekendtgørelsesform eller efter aftale er henlagt til f.eks. Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond (DANAK), samt opgaver vedrørende prøvning og verifikation af måleinstrumenter, som varetages af bemyndigede organer eller laboratorier.

På akkrediteringsområdet foreslås opgavehenlæggelsen til det nationale akkrediteringsorgan beskrevet direkte i erhvervsfremmelovens § 14, stk. 1, hvorfor der ikke i § 4, stk. 4, henvises til § 14.

Bestemmelserne skal ikke resultere i en ny retstilstand, men skal samle beskrivelsen af de kompetencer, som økonomi- og erhvervsministeren har til hensigt at delegere til en styrelse eller eventuelt et privat organ, i én paragraf. Dermed gøres loven mere læsevenlig.

§ 4, stk. 1–4, indeholder herefter en samlet beskrivelse af den påtænkte udmøntning af delegationskompetencen.

Til nr. 7

Efter den gældende § 14, stk. 1, i erhvervsfremmeloven, er der hjemmel til at fastsætte regler om akkreditering samt til at indgå de aftaler, der er nødvendige for at bemyndige akkrediteringsorganet til at foretage akkreditering på økonomi- og erhvervsministerens vegne. Det er ikke hensigten, at loven skal ændre på den gældende regel- og aftalestruktur. Der vil således fortsat skulle indgås aftale mellem det nationale ak-

akkrediteringsorgan og økonomi- og erhvervsministeren om opgavevaretagelsen, tilsynet med akkrediteringsorganets udøvelse af akkrediteringsopgaverne og lignende.

Efter den gældende § 14, stk. 4-6, i erhvervsfremmeloven kan varetagelse af akkrediteringsopgaverne henlægges til en privat organisation, der bemyndiges til at udføre visse nærmere definerede opgaver inden for de rammer, som forvaltningsloven giver. Akkrediteringsopgaverne er i dag henlagt til den del af DANAK, der er ansvarlig for akkreditering. Efter de gældende regler er der ikke noget til hinder for, at administration af reglerne, herunder udstedelse af akkrediteringscertifikater, kan henlægges til flere myndigheder eller private organisationer.

Både den gældende og den foreslåede § 14 omhandler akkreditering. Begrebet akkreditering skal forstås i overensstemmelse med definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93, det vil sige: ”en attestering foretaget af et nationalt akkrediteringsorgan af, at et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylder de krav, der er fastsat i de harmoniserede standarder, og i givet fald alle andre supplerende krav, herunder dem, der er fastsat i de relevante sektorordninger for at udføre de specifikke overensstemmelsesvurderingsopgaver”.

I forordningen forstås det nationale akkrediteringsorgan som: ”det eneste organ i en medlemsstat med statslig bemyndigelse til at foretage akkreditering”, mens et overensstemmelsesvurderingsorgan er ”et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion”. Ved overensstemmelsesvurdering forstås ”en proces til påvisning af, om et produkt, en proces, en tjenesteydelse, et system, en person eller et organ har opfyldt de specifikke krav, der gælder for dem”.

Akkreditering, der foretages på andet grundlag end i forordningen om akkreditering mv., er således ikke omfattet af erhvervsfremmelovens regler om akkreditering. Et eksempel er akkreditering af undervisningsinstitutioner, jf. lov om Danmarks Evalueringsinstitut, og andre godkendelsesordninger, hvor begrebet akkreditering er anvendt i en anden betydning end i forordningen om akkreditering mv.

Efter forslaget affattelse af § 14, stk. 1, i erhvervsfremmeloven kan der udstedes regler om selve akkrediteringsorganet og dets kompetencer og opgavevaretagelse. Bestemmelsen indebærer i overensstemmelse med forordningen om akkreditering mv., at der